

PALVUS

On kõlamas heli..., mis väljendab valu, piina, nappust, puudust, nälga...

On kõlamas heli..., liigi sees, mis kannatab sõdade, migratsioonide, võimukate ähvarduste, uute ja vanade õitsvate hirmude all.

Näiks nagu Universum oleks juba lahkunud... ja meie oleksime nagu jäänud mingisse kohta, vaikselt, liikumatult!, meie endi holokausti ootuses.

Sest mööduvad aastad, mööduvad generatsioonid, ja ikka kerkivad üles... obsessiivsed teod, otsustamatused, selgusetused, lootusetused...

Meile näib –“meile näib”-, esmapilgul, et oleks väga ülepingutatud... öelda, et inimkond on kõikides nendes protsessides sees. Kuid... kui me uurime lähemalt ükskõik missugust olukorda... ja kontemplerime muretsemisi, obsessioone, vimmasid, eelhoiakuid...

Ja me räägime nendest kohtadest, kus valitseb rahu -rahu?- , kel on ressursse, kes ei migreeru, kel on tööd...

Kuid uurides lähemalt inimesi, kes lähevad oma bussi, trammi või metroo peale või liiguvad omaenda liiklusvahendiga, neid kes hoolitsevad muru eest, kel on siamaani alles unistus väarikast pensionist, kui nad pensionile lähevad..., ja kui parimal juhul see nii lähebki, ja kui need ongi need muretsemised, siis küll näib, et Universum on lahkunud. Ta väsis meid ootamast!... ja jättis meid siia, kõrvalejäetuna, ankurdatusena! Kuna puudu oli julgusest, vaprust, kirest, otsuse vastuvõtmisest, "riskimise" julgusest!... Hirmust läbikukkumise ees, "instinktist võimu järele" tõttu -kuna, kusagile jõudmata, hakkab inimolend end tundma läbikukkununa-

Kas tõesti on meid jätnud siia, Universum, ja ise ära läinud?

On helisid, on kuulujutte. Ja nende helide ja kuulujuttude -millest me just kuusime- vahel on samuti olemas mingi radiatsioon, kiirgus, mingi

vibratsioon!, baasilt... -baas-radiatsioon, baas-vibratsioon- , millel on Palvuse vorm.

Vibratsioon... Radiatsioon... Palvus.

See on... paindumise akt meie meeli liigutava situatsiooni poole, meie murettekitavate situatsioonide ees.

(sõnademäng: plegaria- palvus; plegarse-painduma)

Kuid painduda tähenduses, et... luua uusi situatsioone, mis võttes omaks eelnenuid, oleksid võimelised genereerima uuendusi.

Ei ole ruumi kurtmistele, sest kaevelda oleks vaja iseenda üle.

Ja nüüd!... ja nüüd ei ole kedagi, keda süüdistada..., sest kui nii toimitaks, oleksid kõik, igaüks süüdi.

Palvused, mis lisaks paindumisele, lisaks aktsepteerimisele, lisaks uue perspektiivi, uue teadvuse otsimisele, väljendaks lisaks piina, vaeva!

Jah; tõenäoliselt oleks see "sapiensist" tulenev piin, vaev, see, mis valu teeb, milles suures osas oleme vastutavad kõik, inimkonnana; need on need, kes seda segadust, rahutust tekitavad. Ja meile... vaeva, piina valmistavad.

Sest tõenäoliselt ei saa ma seda enda arvele kirjutada!, kuid kindlapeale võin identifitseerida teisi, kes -samuti inimesed nagu mina- on arendanud seda saavutuste, vallutuste, võitude, ängistuste, karistuste, jälitamiste tahku...

Ja põhjustab vaeva, piina! Piina, sest, pannud valmis oma ressursid naudinguks, on jagamine, rõõm, kuulamine, meeldivustunne... jäetud peaaegu et... hullumeelsuse sektorisse. "Peaaegu et hullumeelsus".

Palvused, millel on lisaks ... uskumatuse värving; vähese usu värving. Kuid, inimkonnana, jõutakse sellele hetkele järjest lähemale.

Samuti on selles palvuses teatud pettumus.

On veel lisaks kahvatuse puna -mitte vitaalsuse punapõksus-..., dekatentlik!

Ja samuti valitseb, kui vahelduv valgus, tunne, et "ma ei ole võimeline", kuulutades end kasutuks, lahtiütlemine oma...

Palvus.

Ja on möödas, ja võib olla veel möödumas... Loov hiilgus; mis jätab oma kulgemise teele suudluse, mis on täis värssse, et suudaksime jätkata...

On võimalik, et veel!, tänu Armulikkusele, hoitakse alal ühte sekundit lisaks.

Ai!... Rappuvad, rappuvad elud..., mis ei tunne end hoituna, kuid mis ka ei hoia.

Ai! Ja vappuvad armastused, mis, hetketi, ärkavad -hetketi-... kuid kiiresti peitu poevad.

Peidus kurtmiste varjus, neid on kuulda... On vaja jõupingutust, et meenutada, miks nad siin on, nagu metronoom, mis rütmi märgib.

Võib-olla, saatmas... seda palvust, mõni pisar tahaks langeda.

Tal on häbi.

Kehad... kaaluvad veidike rohkem! Palvus, hetketi, muutub... rusuvaks.

Ja üks raagev toon, ent saatjaks ohe!, lõpetab palvuse.

"Üks raagev toon, ent saatjaks ohe, lõpetab Palvuse".
